

Το ρήμα εἰμί
(Ενεστώτας-Παρατατικός-Μέλλων)

1. Να συμπληρώσετε τις παρακάτω φράσεις με τον κατάλληλο τύπο του εἰμί:

- α. Ὑμεῖςἄλκιμοι (=ρωμαλέοι) νεανίαι.
β. Ἐγὼ τὸ φῶς τοῦ κόσμου.
γ. Χρόνος δίκαιοςκριτῆς πάντων.
δ. Ἔνθα (=όπου)βωμοί, καὶ θεοί.
ε. Ἡμεῖς πάντες φίλοι καὶ σύμμαχοι.....
στ. Σὺν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;

2. Να συνδυάσετε τις φράσεις της στήλης Α΄ με τα ρήματα της στήλης Β΄, ώστε να προκύψουν ολοκληρωμένες προτάσεις:

Α΄

Β΄

1. Μέγιστος πλοῦτος ψυχῆς παιδεία	α. ἐστέ
2. Ὑμεῖς τὸ ἄλλας τῆς γῆς	β. εἰμί
3. Θεοτόκε Παρθένε, σὺ ἡ μήτηρ ἡμῶν	γ. ἐστί
4. Ἐγὼ ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς	δ. ἐσμέν
5. Ἡμεῖς εὐμενεῖς τοῖς δούλοις	ε. εἰσί
6. Οἱ Ἕλληνες ἀεὶ νέοι	στ. εἶ

3. Να συμπληρώσετε τα κενά στις επόμενες φράσεις με τους κατάλληλους τύπους του εἰμί:

- α. ὁ ἀληθὴς φίλος..... ἄλλος ἑαυτός.
β. ἐγὼἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος.
γ. οἱ τῶν Σπαρτιατῶν νέοι πολῖται χρηστοὶ
δ. Ἕλληνες ἀεὶ παῖδες, γέρον δὲ Ἕλληνας οὐκ
ε. ὑμεῖς ἄνδρες γενναῖοί καὶ τῆς πόλεως τεῖχος.
στ. σὺν.....ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠὺδόκησα.
ζ. Ἐγὼ οὐκ..... ὁ αὐτὸς νῦν καὶ τότε.
η. χαλεπὸν..... τὸ καλόν.
θ. Ἄλτ! Τίς.....; (σύγχρονο στρατιωτικό παράγγελμα)
ι. οὐδένἀρετῆς τιμιώτερον.

4. Να συμπληρώσετε τα κενά των παρακάτω προτάσεων με τους κατάλληλους τύπους του ρήματος εἰμί στον ενεστώτα και στον παρατατικό.

- α. Ὁ χρηστὸς ἀνὴρ εὐδαίμων /
β. Αἱ πονηρὰ ἐλπίδες κακοὶ σύμβουλοι /

γ. Σὺ / εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

δ. Ἐγὼ / ἡ ἄμπελος ἢ ἀληθινή καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός /
..... .

ε. Οὐκ ἡμεῖς / αἵτιοι τούτων ἀλλ' ἡ τύχη.

στ. Οὐ γινώσκομεν ὅτι ὑμεῖς / ἐν τῇ οἰκίᾳ.

5. Να συμπληρώσετε τις παρακάτω φράσεις με τους κατάλληλους τύπους του εἰμί στον παρατατικό.

α. Ὑμεῖς φίλοι καὶ σύμμαχοι τῶν Ἀθηναίων

β. Ὁ Δημοσθένης μέγας ρήτωρ καὶ σοφιστής

γ. Ἄπαντες γινώσκουσιν ὅτι ἡμεῖς οὐκ πολέμιοι ὑμῶν.

δ. Σωκράτης λέγει ὅτι σὺ εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

ε. Αἱ ἐλπίδες τῆς σφτηρίας καὶ πολλὰ καὶ μεγάλα.

6. Στο κείμενο που ακολουθεῖ να υπογραμμισθοῦν και να αναγνωρισθοῦν οι τύποι μέλλοντα του ρ. εἰμί.

Καλλίστη μὲν οὖν δοκεῖ πολιτεία εἶναι ἡ Λακεδαιμονίων· ἐκεῖ δὲ τὸν βουλευσόμενον τῶν ἐφόρων (εκείνον ἀπὸ τοὺς ἐφόρους που θα σκεφθεῖ) ἀντὶ τοῦ πείθεσθαι τοῖς πλείοσι (στοὺς περισσότερους), μέμφεσθαι τε τοὺς ἄρχοντας καὶ ἐναντιοῦσθαι τοῖς πραττομένοις (σε ὅσα πράττουν), οὐκ οἶεσθε αὐτὸν καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν ἐφόρων καὶ ὑπὸ ἀπάσης τῆς ἄλλης πόλεως νομίζεσθαι ἄξιον ἔσεσθαι τῆς μεγίστης τιμωρίας; Καὶ ὑμεῖς οὖν, εἰ σώφρονες ἔσεσθε, οὐ τούτου ἀλλ' ὑμῶν αὐτῶν φείσεσθε (δεν θα λογαριάσατε αὐτόν, ἀλλὰ τον εαυτό σας).

(Ξενοφῶντος Ἑλληνικά)